



ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ สภม ๐๐๑๑/๒๕๖๕

เรื่อง นโยบายบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
(Risk Management Policy and Risk Appetite) ของมหาวิทยาลัยบูรพา

เพื่อให้มหาวิทยาลัยบูรพา มีหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีธรรมาภิบาล ตามนัยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงสมควรประกาศนโยบายบริหารความเสี่ยง กำหนดหัวข้อและจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ไว้เป็นแนวทางแก่บุคลากรในการติดตาม ประเมิน ควบคุม และบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยธรรมาภิบาล พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๒๑ (๑) ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ สภม.๐๐๑๑/๒๕๖๕ เรื่องนโยบายการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ ๓ หลักการและวัตถุประสงค์

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล สามารถปฏิบัติงานตามพันธกิจให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความก้าวหน้าอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง จึงควรมีระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีและเหมาะสม เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจะตอบสนองต่อพันธกิจที่มหาวิทยาลัยมีต่อผู้เรียน อาจารย์ นักวิจัย ผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและประเทศชาติโดยรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

มหาวิทยาลัย จึงกำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยง (Risk Management Policy) และจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

ข้อ ๔ นโยบายบริหารความเสี่ยง

(๑) ให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปีของทุกส่วนงานในมหาวิทยาลัย โดยมีการประเมินผลกระทบและโอกาสที่เกิดขึ้นของปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในประกาศนี้ ลดหรือปิดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ รวมถึงลดระดับความรุนแรงของผลกระทบหากเกิดเหตุจากปัจจัยเสี่ยงนั้น ๆ

(๒) ให้มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็น ๒ ระดับ ดังต่อไปนี้

๑) บริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย

๒) บริหารความเสี่ยงระดับส่วนงาน

(๓) ให้มีการวิเคราะห์และรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อหัวหน้าส่วนงานและ/หรือต่ออธิการบดี อย่างน้อยปีละครั้ง

(๔) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ดำเนินการบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย ตามข้อ (๒) ๑) และให้หัวหน้าส่วนงานแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ดำเนินการบริหารความเสี่ยงระดับส่วนงาน ตามข้อ (๒) ๒) เพื่อดำเนินการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามประกาศนี้ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

จำนวน องค์ประกอบ ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งกำหนดตามความเหมาะสมและ วาระการดำรงตำแหน่งตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่เกินคราวละ ๔ ปี

(๕) ให้มหาวิทยาลัย ส่วนงาน และบุคลากรดำเนินการกระบวนการบริหารความเสี่ยง โดยอิงกับมาตรฐาน COSO ERM 2017 (The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission Enterprise Risk Management 2017) และแนวทางการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งอย่างน้อยให้ ครอบคลุมประเภทความเสี่ยงใน ๕ ด้าน ได้แก่

- ๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)
- ๒) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)
- ๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
- ๔) ความเสี่ยงด้านกฎหมายและธรรมาภิบาล (Compliance Risk)
- ๕) ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Risk)

ข้อ ๕ คำประกาศระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite Statement)

เพื่อให้การบริหารจัดการในมหาวิทยาลัยมีการคำนึงถึงความก้าวหน้าควบคู่กับตระหนักในความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินการนั้น ๆ จึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ในหัวข้อความเสี่ยงด้านต่าง ๆ เพื่อใช้เป็น แนวทางในการบริหารความเสี่ยง ไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาพลักษณ์และชื่อเสียง (Reputation)

กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับต่ำ (Low Appetite) ในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ทั้งที่เป็น กิจกรรมทั่วไป และกิจกรรมด้านการศึกษาและวิจัย ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางลบและเป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปของสาธารณะ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการมุ่งมั่นในการรักษาภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่สั่งสมมายาวนาน จน เป็นที่เชื่อมั่นและเชื่อถือของสังคมว่ามหาวิทยาลัยสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้

(๒) การจัดการศึกษาและคุณภาพบัณฑิต (Education and Student/Graduate Quality)

กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับต่ำ (Low Appetite) ในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อ คุณภาพของผู้เรียน เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการรักษามาตรฐานด้านคุณภาพของบัณฑิต และรวมถึงผู้เรียนในหลักสูตร ทุกระดับปริญญา (degree program) หรือการเรียนแบบไม่รับปริญญา (non-degree program) เพื่อให้เป็นที่ยอมรับ และเชื่อมั่น โดยผู้เรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้ที่เหมาะสม สร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ เพื่อ การนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้

(๓) สมรรถนะและความยั่งยืนทางการเงิน (Financial Performance and Sustainability)

มหาวิทยาลัยจะต้องมีความมั่นคงทางการเงิน อันเกิดจากการรักษาวินัยทางการเงินการคลังที่ดี ดังนั้น จึงแบ่ง ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ดังนี้

๑) ความมั่นคงทางการเงินหรือการลงทุน กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ในระดับต่ำ (Low Appetite)

๒) ระเบียบวินัยทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการงบประมาณประจำปี จึงกำหนดให้ไม่มีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Zero Appetite)

(๔) การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ มาตรฐาน (Compliance)

ไม่มีความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Zero Appetite) เนื่องจากมหาวิทยาลัยต้องยืนหยัดในความถูกต้อง ซื่อตรง และมีมาตรฐานสูง ตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) ระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Data and Information Technology)

กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับต่ำ (Low Appetite) เพื่อให้สามารถสร้างความต่อเนื่องในการให้บริการและการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานและให้บริการด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเกือบทุกระบบงาน ผ่านระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความมั่นคงปลอดภัยสูง และมีศักยภาพในการให้บริการได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

ข้อ ๖ คณะกรรมการอาจพิจารณากำหนดค่าเบี่ยงเบน (Risk Tolerance) ของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ตาม ข้อ ๕ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบท สถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อปัจจัยความเสี่ยงนั้น ๆ ได้

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติหรือปัญหาการตีความ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นผู้วินิจฉัย และให้การวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(รองศาสตราจารย์สุนนต์ สกลไชย)

นายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา